

на хората, каквото сж искали? Не е било. Ние сме най-своенравнитѣ дѣца. Отъ памтивѣка Богъ постоянно се жертвува. Ние живѣемъ въ неговия животъ. Ние сме всички храненици. Разбирате ли? Храненици, ама хиляди и хиляди, сжщества даватъ своя живстъ за васъ. Житнитѣ зърна даватъ своя животъ, черешитѣ, орѣхитѣ, кокошчици, патици, агънца, теленца и др. тѣмъ подобни, всичко въ свѣта дава своя животъ. За кого? За тѣзи храненици, които иматъ особено мнѣние, че всичко за тѣхъ трѣбва да се жертвува, а тѣ за никого да не се жертвуватъ. И когато ние направимъ нѣкой пжтъ едно добро, то е една жертва отъ излишѣка. Имашъ нѣкоя варена кокошка, държишъ я нѣколко дена, и, когато се развали, дадешъ едина копанъ на нѣкого и казвашъ: „Да знаешъ, че азъ ти направихъ едно добро“. Ти имашъ 100 — 200 работника, които работятъ за тебе. Ти изваждашъ 100—200 лв. и казвашъ: „Да знаете, че азъ съмъ човѣкъ щедъръ“. Пишешъ единъ день едно съчинение; но съ туй знание колко професори сж се мжчели да ти напълнятъ главата? Казвате: „Отъ мене да замине“. — Нищо не е заминало отъ тебе. Кажете ми едно добро, което вие сте направили? Нека дойде единъ свещеникъ и да каже: „Азъ направихъ едно добро“. Тѣй. Нова философия е тази. И, слѣдователно, онзи, който иска да бжде ученикъ на Христа, трѣбва да се освободи отъ всички заблуждения на тази стара култура, която е внесла всички развратъ, която е покварила всичкитѣ отношения между братя и сестри, която е развратила и бащи и майки. И съврѣмениятъ свѣтъ се е сплулъ. Развратъ навсѣкждѣ — и въ църквата, и въ училището, и въ управлението. И тия хора искатъ да живѣятъ! Не. Едно велико наказание иде отъ невидимия свѣтъ, и всички ще познаятъ, че праведнитѣ ще просвѣтнатъ въ Царството на Отца си. Ние нѣма да ги изпждимъ тѣзи хора, а ще напуснемъ земята, ще си вдигнемъ багажа, а египтянитѣ нека си правятъ кирпичитѣ. Ние ще напуснемъ тази земя на не-